

Nr 23.

Av herr **Rune**, om skrivelse till Konungen angående höjning av skatten för hundar.

Uti kungl. kungörelsen angående skatt för hundar den 1 juni 1877 tillerkännes kommuner, såväl i stad som på landet, rätt att besluta ej mindre, huruvida för hundar eller särskilda slag av dem skatt årligen bör utgöras, än även att bestämma beloppet av den skatt, dock ej överstigande femton kronor, som skall för varje hund erläggas.

Det är nu 45 år sedan detta högsta skattebelopp bestämdes, och genom penningvärdets fall är denna skattesats i verkligheten nu blott en obetydlighet mot vad den var år 1877. Det synes därför vara på tiden att skattesatsen bringas mera i överensstämmelse med nu rådande förhållanden.

För övrigt har det visat sig, att antalet hundar på senare tider betydligt ökats, och antagligt är väl, att detta åtminstone i någon mån beror på, att skattebeloppet numera i verkligheten är lägre än vad det förut varit. En stor mängd hundar — kanske t. o. m. det övervägande antalet — göra ju icke nämnvärd nytta, varemot de på många sätt vålla obehag och skada, särskilt i de mycket vanliga fall, då de av sina ägare och innehavare lämnas utan tillsyn. Det synes under dessa förhållanden vara lämpligt, att skattemaximum bestämmas till ett belopp, som fullt ut motsvarar vad som i den ursprungliga kungörelsen blivit fastställt. Och med hänsyn till att antalet hundar alltmera och fullt onödigt på senare tiden ökats, borde till och med tillfälle beredas kommunerna att, där så ansåges nödigt, något höja skatten. Detta innebär ju icke i någon den ringaste mån att skatten i varje fall *skulle* höjas, utan blott att lägga en något vidare rätt än hittills uti kommunernas hand. Och att överlämna en sådan rätt åt kommunerna borde numera icke väcka några betänkligheter, då ju nu kommunens samtliga myndiga medlemmar äga full och lika rätt att inverka på kommunens beslut.

På grund av vad sålunda anförts hemställer jag,

Motioner i Första kammaren, Nr 23.

att riksdagen måtte besluta
att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl.
Maj:t måtte vidtaga den ändring uti kungl. kungörelsen
angående skatt för hundar den 1 juni 1877, att uti § 1
orden »dock ej överstigande femton kronor» måtte
utbytas mot orden »dock ej överstigande femtio kronor».

Stockholm den 15 januari 1923.

Axel Rune.
